अच्छिन्नं तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती विश्वतूर्त्तिः । त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मं । अपाकोचिष्टुर्यशसे पुरूणि। वृषा यजन् वृषणं भूरिरेताः। मूर्द्धन् यज्ञस्य समनक्तु देवान् । वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः । आत्मन्यासमजंच्छमिता न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन ॥ स्तोकानामिन्द्र प्रतिशूर इन्द्रः। वृषायमाणो वृषभस्तुराषाट्। घृतब्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्द्धन् यज्ञस्य जुषाताꣳ स्वाहा ॥ ४ ॥

शर्द्धमानो महोभिः पत्नीर्घृतेन चत्वारि च॥ अनु०८॥

नवमोऽनुवाकः।

आचर्षणि प्राविवेषयन्मा । तꣳ सध्रीचीः। सत्यमित्तन्न त्वा अन्योअस्ति। इन्द्र देवो न मर्त्यो ज्यायान् । अहन्नहिं परिशयानमर्णः। अवास्तृजो योअच्छा समुद्रं। प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून् । ज्येष्ठस्ते शुष्मइह रातिरस्तु। इन्द्राभर दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनां॥ सशेवृधमधिधा हुम्नमस्मे। महिक्षत्रं जनाषाडिन्द्रतव्यं। रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषेधाः ॥ १ ॥